

HAINA CoLoRATĂ A LUPULUI

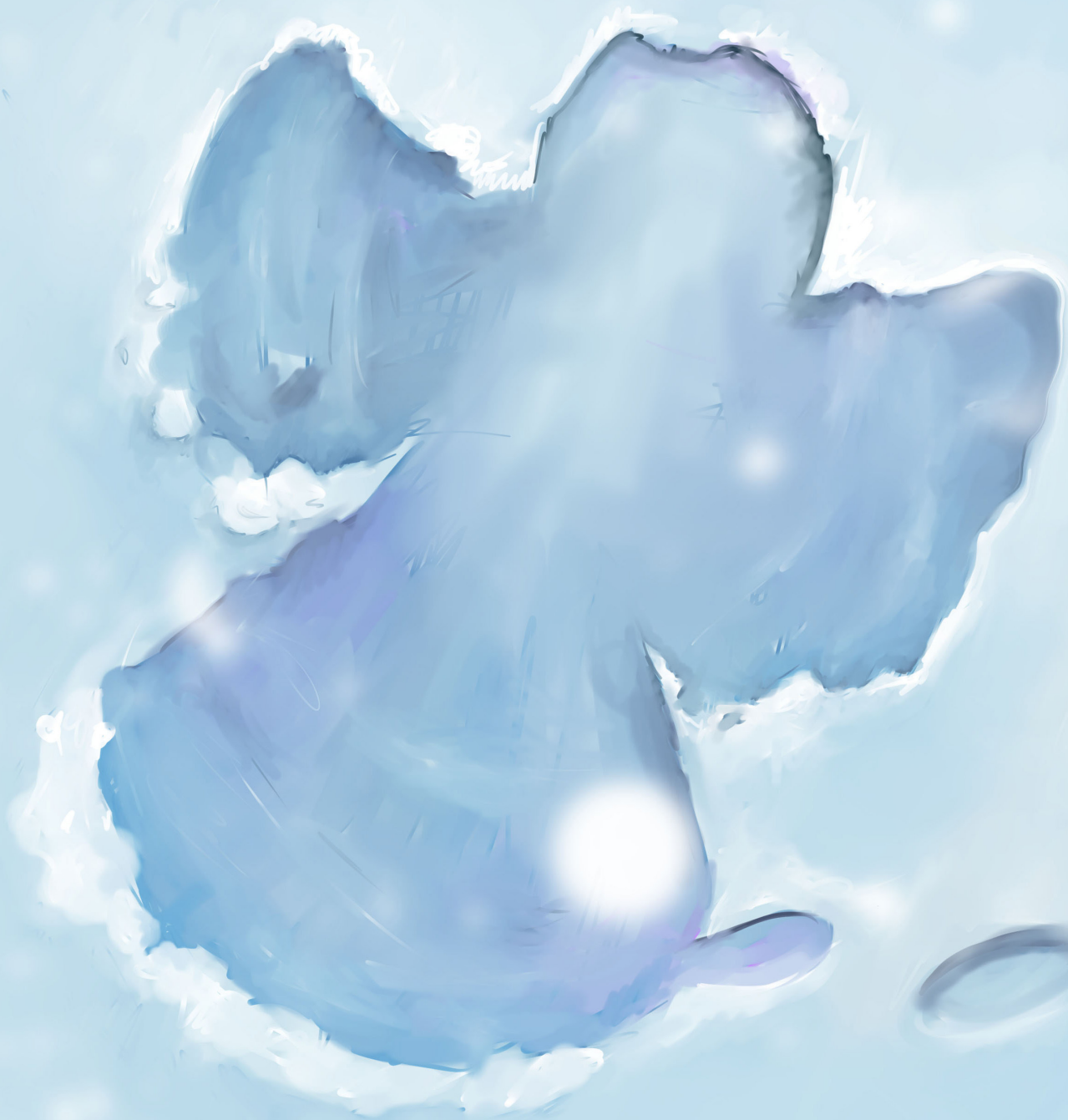

Avril McDonald

Ilustrații de Tatiana Minina

Pentru că bunătatea și iubirea pot dezvălui măreția.

Le mulțumesc Åsei Pettersson, pentru contribuția la proiectul *Feel Brave*, poetului Robert Saxton, pentru îndrumarea editorială, lui Jill Duncan și Yemmei Saxton, pentru înțelepciunea creativă.

În pădurea mare, deasă,
Zânelor li s-a vestit
Că iarna cea viforoasă
Uite! – numai ce-a sosit.

Cursul apei va-ngheța.
Venit de la munte, vântul,
Cu un strat pufos de nea
Va acoperi pământul.

Marea Bufniț-a dus vorbe
În pădure, hăt, departe,
Ca orice viețuitoare
De veste să aibă parte.

Catreen pe dată s-a-ntristat
Căci iubea căldura verii,
Ea știa că gerul iernii
Nu e tocmai amuzant,
Cu șosete mereu ude
Și cu haine mari și grele,
Mâini, picioare înghețate –
Iarna-aduce doar bețele.

Dar Wolfgang abia așteaptă
Să vină frigul, ninsoarea,
Căci în haina lui cea nouă
Nici nu va simți răcoarea.

Haina bleu-portocalie,
Cu dungi roz și cu buline,
Se potriveau de minune
Cu perechea de botine.

Bunica lui i-o făcuse
Cu grijă și cu iubire,
Dar prea cald fusese-n codru
S-o poarte cum se cuvine.

Dar acum, fiind vânt rece,
Și zăpadă, și băltoace,
Hop! – pe el haina își puse
Și-o zbughi ca să se joace.

Pe când fluiera ferice
Cântecul cel mult iubit,
Doi ratoni, un șoricel
Și un câine au venit.

Mușteriii îi părură
Cam ciudați când i-a privit –
Ratonii-ar fi fost de treabă,
Câinele-însă, un scrântit!

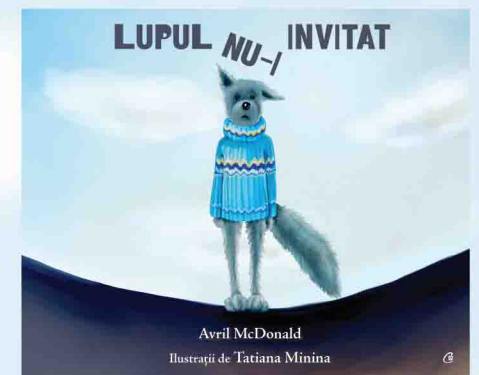
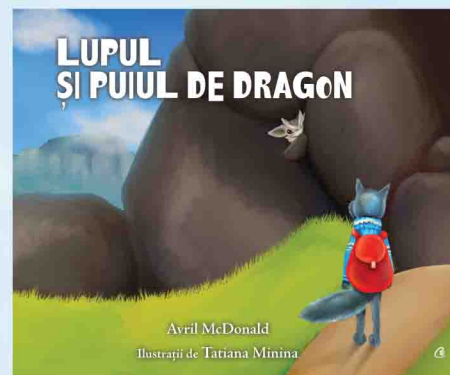
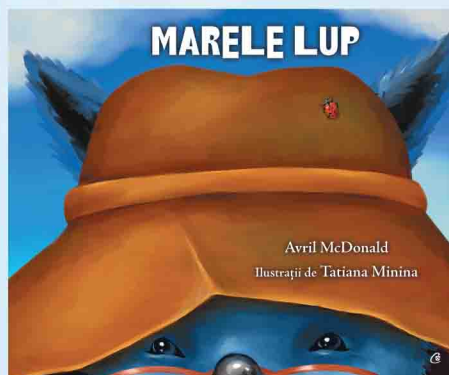
Wolfgang abia așteaptă să se facă destul de frig afară, ca să poarte noua lui haină colorată. Când, în sfârșit, vine vremea s-o îmbrace, niște creaturi răutăcioase își bat joc de el.

Întristat și temător, Wolfgang se ascunde în casa lui din copac, ca să nu-l mai supere nimeni.

Însă Păianjenul îl încurajează să nu țină în el gândurile negre, ci să le împărtășească prietenilor sau cuiva în care are încredere. Așa află Wolfgang că lucrurile nu sunt mereu ceea ce par a fi.

Uneori, ceilalți ne rănesc și trebuie să dăm dovadă de mult curaj pentru a continua să fim noi înșine. Dacă reușim, s-ar putea să ni se ivească în cale surprize foarte plăcute!

Descoperă și alte aventuri ale lui Wolfgang și ale prietenilor săi

CURTEA VECHЕ

